

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **JUDr. T. M., Ph.D.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 12. 2024, č. j. P 38/2024-0017, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 2. 2025, č. j. 3 Ad 1/2025-21,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobce podal žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí žalované. Poté, co byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za její podání, požádal o osvobození od soudních poplatků. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) jeho žádost zamítl usnesením ze dne 4. 2. 2025, č. j. 3 Ad 1/2025-21. Žalobce totiž neunesl břemeno tvrzení ohledně své nepříznivé majetkové situace.

II. Obsah kasační stížnosti

[2] Proti usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž důvody podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Namítl, že usnesení městského soudu je věcně nesprávné, protože mu osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90 % v minulosti přiznal Obvodní soud pro Prahu 9. Toto rozhodnutí o částečném osvobození od soudních poplatků přitom potvrdil sám městský soud. Stěžovatel dále uvedl, že opakovaně u městského soudu žádal o osvobození od soudních poplatků, a to asi ve dvaceti případech v průběhu dvou let. Městský soud tato řízení zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku, přestože stěžovateli jeho osobní a majetkové poměry neumožňovaly, aby

zaplatil soudní poplatky. O těchto věcech Ministerstvo spravedlnosti a městský soud vedou podrobnou evidenci. Stěžovatel uzavřel, že mu městský soud systematicky odpírá spravedlnost.

III. Posouzení kasační stížnosti

[3] Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté NSS zkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[4] NSS se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Shledal přitom, že usnesení městského soudu splňuje beze zbytku kritéria přezkoumatelnosti (viz např. rozsudky NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Bez jakýchkoliv pochybností z něj vyplývá, že důvodem zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků je skutečnost, že stěžovatel nereagoval na výzvu soudu a nevyložil (tím méně doložil) své aktuální osobní, příjmové a majetkové poměry (např. prostřednictvím vyplnění formuláře, který mu za tím účelem městský soud zaslal). Tento závěr městského soudu stěžovatel v kasační stížnosti nijak nenapadá.

[5] Argumentace stěžovatele je založena na tom, že mu jiný soud, který neprojednává věci správního soudnictví, v minulosti přiznal částečné osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90 %. Stěžovatel neupřesnil, v jaké věci a kdy mu bylo takové osvobození od soudních poplatků přiznáno, zmiňované rozhodnutí blíže neoznačil ani jej soudu nepředložil. Vedle toho naopak zmínil, že zhruba ve 20 případech městský soud řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku. NSS k tomu předně uvádí, že stěžovatel tyto skutečnosti neuvedl v řízení před městským soudem, a ten se tak k jejich významu pro jeho rozhodování nemohl vyjádřit. K obecné argumentaci uplatněné v kasační stížnosti může NSS uvést pouze to, že o osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. je třeba rozhodnout v každém jednotlivém řízení samostatně. Přiznané osvobození od soudních poplatků v jednom řízení nemá žádné bezprostřední dopady na rozhodování o osvobození od soudních poplatků v řízení jiném. Vždy je třeba zohlednit aktuální situaci žadatele, ale též předmět řízení a jeho význam pro právní sféru žadatele. Městskému soudu proto nelze vytýkat, že stěžovatele vyzval, aby za účelem posouzení jeho žádosti předložil tvrzení týkající se jeho aktuální osobní, příjmové a majetkové situace a osvědčil je. Jestliže městský soud založil své rozhodnutí na tom, že stěžovatel nesplnil povinnost vyložit své poměry a osvědčit je, v důsledku čehož soud nemohl zvážit, zda jsou splněny podmínky pro alespoň částečné osvobození od soudních poplatků upravené v § 36 odst. 3 s. ř. s., nelze takový postup označit za „systematické odpírání spravedlnosti“.

[6] NSS neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v dalším řízení (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 11. 2023, č. j. 5 As 84/2022-30, č. 4554/2024 Sb. NSS).

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 27. března 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu